

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **D. H. N.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2017, čj. MV-113542-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 10. 2018, čj. 30 A 209/2017-58, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, vydalo dne 26. 10. 2017 rozhodnutí, kterým žalobci podle § 77 odst. 1 písm. c) odst. 3 a § 77 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zrušilo povolení k trvalému pobytu na území České republiky a uložilo mu lhůtu v délce 60 dnů k vycestování z České republiky. Důvodem tohoto rozhodnutí bylo to, že žalobce pobýval v rozporu se zákonem mimo území států Evropské unie déle než 12 měsíců. Žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Následnou žalobu krajský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvádí, že považuje Českou republiku za svůj domov a má zde vytvořené silné sociální, rodinné a ekonomické vazby. Tvrdí, že na území Vietnamu již nemá funkční zázemí, žádný majetek, v České republice naproti tomu žije s manželkou ve společné domácnosti. Nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bude muset s velkými náklady opustit území ČR. To by mělo velmi silné dopady na jeho život. Zároveň by se tím nepřiměřeně zasáhlo do jeho práva na spravedlivý proces, protože by se nemohl osobně podílet na ochraně svých práv. Podle stěžovatele mu hrozí mnohem větší újma v podobě nuceného vycestování z území ČR před rozhodnutím o kasační stížnosti, než může vzniknout jiným osobám, a není tu ani rozpor s veřejným zájmem.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným

zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[4] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové mimořádné okolnosti tvrdil a podrobně zdůvodnil, proč se domnívá, že jeho mimořádná situace vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy. Skutečnosti, které stěžovatel uvedl, však za takové mimořádné okolnosti považovat nelze.

[5] Obecně lze sice dát stěžovateli za pravdu, že nepřítomnost účastníka řízení způsobená nuceným vycestováním do země původu může představovat komplikaci při hájení jeho práv v soudním řízení, stěžovatel však byl povinen vylíčit, proč tomu tak je v jeho konkrétním případě a proč z jeho pohledu nestačí, že jeho práva hájí profesionál v oboru práva – jím zvolený advokát. To však stěžovatel neučinil.

[6] Soud s ohledem na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku ke svému rozhodnutí vždy potřebuje znát konkrétní individuální skutečnosti, pro které stěžovatel o odkladný účinek žádá. Povšechné tvrzení o stěžovatelových *silných sociálních, rodinných a ekonomických vazbách* v ČR nemůže bez dalšího obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Je přirozené, že pokud na území některého státu cizinec žije řadu let, vytvoří si zpravidla aspoň nějaké základní společenské a příp. rodinné a ekonomické vazby. Stěžovatel neuvádí, v čem by spočívala nepoměrně větší újma, kdyby se tyto „vazby“ zřetřaly, nebo v čem stěžovatel spatřuje jejich sílu; stěžovatel v tomto ohledu neuvádí nic konkrétního. Tvrzení stěžovatele o tom, že žije v ČR ve společné domácnosti s manželkou, taktéž samo o sobě nemůže automaticky působit ve prospěch přiznání odkladného účinku. Stěžovatel vůbec nevysvětlil, proč by jej manželka nemohla následovat do jeho země původu. Neuvedl ani to, v čem by spočívala nepoměrně větší újma, která by mu vznikla opuštěním území ČR. Za nepoměrně větší újmu nelze považovat ani náklady, které by stěžovatel musel vynaložit na své vycestování do Vietnamu.

[7] Skutečně mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku, lze z návrhu dovodit jen stěží. Pokud by NSS uznal za dostačující pro přiznání odkladného účinku obecná tvrzení, která namítá stěžovatel v této věci, povaha výjimečnosti institutu odkladného účinku by tím byla zcela popřena. V takovém případě by se totiž přiznávání odkladného účinku stalo pouhou formalitou. To však zjevně nebyl záměr zákonodárce.

[8] NSS si je vědom své judikatury (např. usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na něj navazující usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS, a další rozhodnutí), na kterou stěžovatel odkazuje. Ta v případě cizinců tíhne spíše k tomu, aby byly odkladné účinky kasačním stížnostem přiznávány (za podmínek tam specifikovaných). Přesto NSS nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné. Stěžovatel totiž neuvedl, v čem konkrétně by utrpěl nepoměrně větší újmu než třetí osoby v případě, že by odkladný účinek nebyl přiznán. Protože nebyla splněna již tato první podmínka pro přiznání odkladného účinku, NSS se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu